

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานไทย” มีวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการ คือ เพื่อประเมินผลการใช้มาตรฐานแรงงานไทย มรท.8001-2546 ที่มีต่อพนักงานในองค์กร เพื่อส่งเสริมการใช้มาตรฐานแรงงานไทย มรท.8001-2546 ไปปฏิบัติต่อแรงงาน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแรงงานไทย รวมจำนวนทั้งสิ้น 60 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของพนักงาน

พนักงานที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวนทั้งสิ้น 60 คน พนักงานส่วนมากเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชาย ร้อยละ 78.4 และเพศหญิงร้อยละ 21.6 พนักงานร้อยละ 36.7 มีอายุ 26-30 ปี รองลงมาร้อยละ 23.3 มีอายุ 31-35 ปี พนักงานน้อยสุด ร้อยละ 10 มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ด้านการศึกษา ร้อยละ 26.7 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปวช. รองลงมาคือ ร้อยละ 25.0 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 พนักงานน้อยสุด ร้อยละ 5.0 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านสถานภาพสมรส สมรสแล้วร้อยละ 55.0 โสดร้อยละ 45.0 ด้านระยะเวลางาน พนักงานร้อยละ 45.0 มีระยะเวลางาน 1-10 ปี รองลงมา คือร้อยละ 30.0 มีระยะเวลางาน 11-20 ปี พนักงานน้อยสุด ร้อยละ 11.6 ระยะเวลางานมากกว่า 20 ปี ด้านรายได้พนักงานร้อยละ 61.7 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รองลงมาร้อยละ 33.3 มีรายได้ 10,000-15,000 บาท พนักงานน้อยสุดร้อยละ 5.0 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท ด้านลักษณะงานพนักงานร้อยละ 56.7 ทำงานด้านการผลิต ส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต ร้อยละ 43.3

ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานไทย

ความคิดเห็นทุกด้าน คือ ด้านสวัสดิการ ด้านค่าจ้าง ด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านชั่วโมงการทำงาน ด้านเสรีภาพในการสมาคมเจรจาต่อรองด้านวินัยและการลงโทษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านปรากฏว่า พนักงานมีความคิดเห็นในด้านวินัยและการลงโทษ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 รองลงมา คือความคิดเห็นด้านค่าจ้าง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 อันดับ 3 คือความคิดเห็นด้านสวัสดิการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 อันดับ 4 คือความคิดเห็น ด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 อันดับ 5 คือความคิดเห็นด้านชั่วโมงการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 อันดับสุดท้าย มีค่าน้อยที่สุด คือความคิดเห็นด้านเสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรอง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานไทย

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานไทย ได้ผลดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงาน ด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อม ด้านสวัสดิการ ด้านค่าจ้าง ด้านวินัยและการลงโทษ มากกว่าเพศหญิง ส่วนด้านการสมาคมและการเจรจาต่อรอง เพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามมากกว่าเพศชาย ยกเว้นด้านชั่วโมงเพียงด้านเดียว ที่มีความคิดเห็นที่ไม่ต่างกัน

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีความคิดเห็นด้านชั่วโมงการทำงานมากกว่า กลุ่มที่มีอายุ ตั้งแต่ 31 ปี ขึ้นไป

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นไม่แตกต่าง กับกลุ่มที่มีการศึกษาตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างที่โสด มีความคิดเห็นด้านค่าจ้างมากกว่า กลุ่มที่สมรสแล้ว

ระยะเวลาทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกิน 10 ปี มีความคิดเห็นด้านวินัยและการลงโทษ มากกว่ากลุ่มที่มีระยะเวลาทำงานตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป

รายได้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการสมาคมและการเจรจาต่อรองมากกว่า กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

ลักษณะงาน กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะงานที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต มีความคิดเห็นด้านค่าจ้างมากกว่า กลุ่มที่มีลักษณะงานด้านการผลิต

การส่งเสริมการใช้มาตรฐานแรงงานไทยไปปฏิบัติต่อแรงงาน

จากจำนวนประชากร 60 คน มีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมการใช้มาตรฐานแรงงานด้านความปลอดภัยมีความสำคัญมากกว่า การส่งเสริมมาตรฐานแรงงานไปพัฒนาคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานไปปฏิบัติด้านการจ้างงาน ในด้านความปลอดภัย เน้นไปที่การดูแล ให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ในการทำงาน และปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน ส่วนด้านการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานไปพัฒนาคุณภาพชีวิต เน้นไปที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนด้านการจ้างงานที่เป็นธรรมเน้นการส่งเสริมให้มีการจ้างงานที่เป็นธรรม มีความเท่าเทียมกัน โดยรวมแล้วแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการส่งเสริมการใช้มาตรฐานแรงงานไทย

กลุ่มเพศ เพศชายมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการใช้มาตรฐานแรงงานมากกว่าเพศหญิง

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ ม.6 ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมด้านการจ้างงานที่เป็นธรรมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ม.6

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างที่โสดและสมรส มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานในแต่ละด้านไม่ต่างกัน

ระยะเวลาทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกิน 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานด้านความปลอดภัย ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และด้านการจ้างงาน มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาทำงาน มากกว่า 10 ปี

รายได้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานด้านการจ้างงานที่เป็นธรรมมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป

ลักษณะงาน กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะงานไม่เกี่ยวกับการผลิต มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานด้านความปลอดภัยมากกว่า กลุ่มตัวอย่าง ด้านการผลิต และกลุ่มตัวอย่างด้านการผลิต มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตมากกว่า กลุ่มที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานไทย” ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านมาตรฐานแรงงานให้กับพนักงาน หรือการพัฒนาโดยวิธีการใด ๆ เป็นระยะ เช่น การไปดูงานที่บริษัทอื่น การเข้าร่วมกิจกรรมกับทางราชการที่เกี่ยวข้อง การเรียนรู้หาประสบการณ์เพิ่มเติมด้วยตนเอง เป็นต้น เพื่อให้ลูกจ้างทุกคนที่เข้างานใหม่ และลูกจ้างปัจจุบันมีความรู้ มีจิตสำนึก สามารถปฏิบัติตามนโยบายและข้อกำหนดมาตรฐานแรงงานไทย มรท.8001-2546 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องดำเนินการฝึกอบรมหรือการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ทั้งนี้เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับพนักงานทุกระดับภายในองค์กร
2. สถานประกอบกิจการ ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นอย่างเพียงพอ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อกำหนดแห่งมาตรฐานแรงงานนี้ สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่มีติดขัด หรือมีอุปสรรคใด ๆ และเพื่อการปรับปรุงให้เกิดผลอย่างต่อเนื่อง แผนปฏิบัติการต้องระบุขั้นตอน การปฏิบัติ การมอบหมายงาน โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งมาตรฐานแรงงานไทย
3. สถานประกอบกิจการต้องตรวจติดตามกระบวนการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงาน และผลการปฏิบัติเป็นระยะ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพ ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยต้องให้ความสำคัญต่อความเห็นของลูกจ้างในเรื่องการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ต้องมีการสอบสวน วิเคราะห์สาเหตุและรายงานผล
4. สถานประกอบกิจการต้องดำเนินการแก้ไขและป้องกันเมื่อพบว่ามีกรปฏิบัติไม่เป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานแรงงาน โดยจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ

5. สถานประกอบกิจการต้องฟังความเห็นของลูกค้า เช่น ผู้แทนฝ่ายบริหาร ผู้แทนลูกค้า คณะกรรมการฝ่ายนายจ้าง และลูกจ้าง ในเรื่องของการละเมิดหรือการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด โดยสถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการสอบสวน วิเคราะห์หาสาเหตุ และรายงานผลในเรื่องการละเมิดหรือการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดนั้น หากพบการละเมิดหรือการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ต้องดำเนินการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นซ้ำอีก โดยหากจำเป็นต้องใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ หรือบุคลากรใด ก็ให้การสนับสนุนให้พอเพียงและเหมาะสมกับปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขและป้องกันเหล่านั้น

7. ควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมาตรฐานแรงงานไทยให้มากขึ้น โดยการติดประกาศ หรือการแจกจ่ายสื่อสิ่งพิมพ์ เอกสาร เป็นต้น